

Hráz
Brontosauři

- G**   **Gmaj7**   **G6**
1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
                         G   **Ami** **Ami7**
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D
s jarem, když máj rozdá barvy svý,
D7   **G**
tu sosna krásná nad chajdou se skloní
G   **Gmaj7**   **G6**
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
                         G   **E**
svý „ahoj“ jí dáš a pak je tu den.
C   **Emi**
Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
                         D7   **G**
svět s ním, svět s ním.
2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou.
Po slůvkách, který se říkaj, po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda – a zas je tu den.
Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.
3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: „Je poslední den,“
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí.
Ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém.
Zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.